

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind II 1842-49

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg, Gyldendal, 1973-74., s. 160. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr02-shoot-idm140151021850480.pdf> (tilgået 23. oktober 2021)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

↪ Ovenpå den ualmindelig dejlige dag var fulgt en, om muligt, endnu dejligere aften. Fem eller seks dampskibe, overfyldte med passagerer, styrede nu atter under musik tilbage til Sjælland. Uagtet det var juni måned, hvor stjernerne ellers ikke er glimrende og pragtfulde, var de det dog på denne aften; og aldrig kan jeg glemme de timer på skibet, hvor himlen over os spejlede sig i vandet under os og satte fantasien i en stemning, der blev forhøjet ved musikken og de mange glade ansigter, der mødte en, hvor man så hen. Adskillige pudsige scener udeblev ikke. Skibet var som sagt overfyldt, og mange havde af mangel på plads sat sig tæt sammenpakkede op på rælingen. Med ét trænger et ungt, blondt menneske sig frem. Man råbte til ham fra alle kanter: »Hvor vil De hen? Her er ingen plads!« Han trænger desuagtet hen imod kanten af skibet; råbene forstærker sig: »Gå, De kommer ikke frem!« da han med ét siger: »Jeg må, jeg har ondt, jeg skal kaste op!« og nu, som ved et trylleslag veg alle tilbage med et skrig af frygt for at forholde søen dens bytte, og den lidende fik ti gange så megen plads til sin triste gerning; det stakkels menneskes vånede blev ledsaget med et kor af latter fra de unge, [161](#) overmodige søhelte.